

26 A:2

En blott provisorisk anslutning till sommarvatten har inte ansetts grunda någon varaktig bruksrätt.

Makarna L köpte 1981 hälften av fastigheterna V 1. Denna delades året därpå genom klyvning. Makarna L:s andel fick beteckningen V 10. För denna fastighet, som ligger inom verksamhetsområdet för kommunens allmänna va-anläggning, betalade makarna L. den 30 augusti 1982 anläggningsavgift med 39 410 kr, varav 5 665 kr beräknats för tomtytan (1 133 kvm x 5 kr).

Makarna L yrkade vid Va-nämnden förpliktande för kommunen att i första hand betala tillbaka tomtyteavgiften 5 665 kr, i andra hand den del som belöper på vattenavledningsändamålet. De anförde till stöd för sin talan bl.a.: När de köpte fastigheten var den utrustad med framdragen vattenledning med tappställe samt vattenmätare. I samband med exploateringen hämtades mätaren av en tjänsteman vid Sollentuna kommun. Fastighetens förre ägare har muntligen vidimerat att stamfastigheten varit ansluten till det allmänna nätet. Även representanter för styrelsen i Viby/Ravalnshagens Villaägareförening kan bekräfta detta. På grannfastigheten, V 2, har återfunnits ett gammalt avstämplingskort vilket ytterligare styrker att vattenledningsnät funnits i trakten.

Kommunen bestred makarna L:s talan och anförde: Stamfastigheten till V 10 – V 1, tidigare stadsägan 1 – har enligt debiteringsuppgift den 17 maj 1977 endast haft abonnemang på provisoriskt sommarvatten. Av debiteringsuppgiften framgår att den erlagda avgiften om 300 kr inte får tillgodoses vid permanent va-anslutning. Permanent va-ledningar fanns inte framdragna i det område där fastigheten är belägen förrän efter avstyckningen av V 10 och någon bruksrätt förelåg inte dessförinnan. Avstyckningen ägde rum den 10 mars 1982.

Va-nämnden yttrade:

Enligt debiteringsuppgiften har stamfastigheten bara haft en provisorisk anslutning till sommarvatten. En sådan anslutning grundar ingen varaktig bruksrätt till den allmänna va-anläggningen. Inte heller i övrigt har visats fog för att fastigheten haft en bruksrätt av detta slag. Va-nämnden finner redan på grund härav att makarna L:s talan inte kan vinna bifall.

Va-nämnden ogillade makarna L:s talan.

Beslut: 1987-08-31, BVa 76

Mål nr: Va 277/86